

frit Indkøb af Vin fra nu af, indtil Loven træder i Kraft, uden nogen som helst Risiko for Beskatning, naar disse Køb foretages af private Personer til eget Forbrug. Det er sagt mig, at der er antydning i et konservativt Blad i Dag, at der vil blive Tale om Efterbeskatning hos private Personer. Det er der aldeles ikke Tale om, der er endogsaa, som jeg sagde, aabnet Mulighed for private Personer til at forsyne sig med den Vin, de ønsker, indtil Loven træder i Kraft, uden nogen Risiko for Efterbeskatning. Naar jeg har turdet vove at give et saadant Spillerum med Hensyn til at undgaa Efterbeskatning og en saadan Mulighed for at forsyne sig uden Beskatning, er det, fordi selve Beskatningen er saa ringe, at den efter min Mening ikke vil betyde noget som helst for Forbruget. Jeg tror, det har sin Betydning at fremhæve dette, naar vi taler om denne Beskatningsart. Det, der bliver Tale om, vil, da det drejer sig om 25 Øre pr. Kilo, for en Flaske Rødvin være 17—18 Ø. Jeg tror ikke, nogen vil træffe større Foranstaltninger hverken med Hensyn til at forøge deres Indkøb eller paa anden Maade for at undgaa en Beskatning af 17—18 Ø. paa en Flaske Rødvin. Heller ikke tror jeg, at en saadan Beskatning paa nogen Maade vil formindske det eksisterende Forbrug af denne Vare; hos de mindre bemidlede er Forbruget af saa ringe Omfang, at disse 17—18 Ø. sikkert ikke vil være afgørende for, om de køber en Flaske Rødvin og sætter paa Bordet ved et Familiefestmaaltid, og i de Kredse, hvor man noget hyppigere faar Vin paa Bordet, vil det neppe heller ske mindre hyppigt, fordi en Flaske bliver 17—18 Ø. dyrere. Jeg er ganske overbevist om, at denne Beskatning paa ingen Maade vil paavirke Forbruget i vort Land, og det er jo ogsaa Forudsætningen for, at vi kan vente, at Skatten vil give den anslaaede Indtægt. Men det er ogsaa det, som har gjort, at vi har turdet undlade at sætte saa strenge Regler med Hensyn til Efterbeskatning, som det vilde have været nødvendigt at træffe, hvis der havde været Tale om en streng Beskatning. Det ærede Medlem vil sikkert give mig Ret i, at naar man ganske roligt siger til Folk: I kan benytte den første halve Snes Dage til at forsyne jer uden Skat for saa lang Tid, I vil, saa beviser det, at man ikke nærer nogen Tro paa, at Folk vil søge paa den Maade at unddrage sig den ringe Afgift.

Jeg har villet fremsætte disse Bemærkninger, for at man ikke skulde tro, at her var Tale om rigoristiske Bestemmelser eller Bestemmelser, der paa nogen Maade kunde

komme til at virke rigoristisk. Vi har netop fra vor Side søgt at forme dem saa lempeligt som muligt, fordi vi tror, at Befolkningen slet ikke vil føle sig generet af denne Smule Forøgelse af Afgiften paa den forholdsvis ringe Konsumtion af Vin, der er i den almindelige Befolkning.

Med Hensyn til Motoromsætningsafgiften, som det, efter hvad jeg forstaaer, har været tilladt at omtale under dette Punkt paa Dagsordenen, skal jeg sige, at jeg takker de ærede Medlemmer, som har haft Ordet, for deres velvillige Tilslutning hertil.

Ordføreren (Madsen-Mygdal): Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) udtalte, hvad jeg ønsker at understrege, fra denne Plads, at man ogsaa fra det konservative Folkepartis Side i og for sig var enig i, at Nationalbankens Forpligtelse burde være ubetinget; men man føjede ganske vist til, at det Krav kunde man ikke stille, uden at der blev foretaget andre Ting, og disse andre Ting er altsaa en Forhøjelse af Toldsatserne i Almindelighed. Det forekommer mig dristigt at byde hele Offentligheden den Motivering, at Nationalbankens Forpligtelse bør være ubetinget, hvis vi kan faa vore Toldsatser forhøjet med 50 pCt. Ja, Forholdet er jo det, at vi, som arbejder i et politisk Parti her paa Rigsdagen, har forskellige Ønsker, vi har forskellige Ting, vi ønsker at fremme, men det forekommer mig rigtignok, at man ikke kan sige, at om Nationalbanken skal opfylde en beskeden Forpligtelse som den, der her er opstillet, eller ikke, skal gøres afhængig af, om dette eller hint politiske Programpunkt gennemføres. Jeg ved jo meget vel, at den konservative Presse, ikke mindst her i København, Dag efter Dag har forklaret, at Valutaspørgsmaalet er kun et Spørgsmaal om Toldforhøjelser og Toldbeskyttelse, og man er nu kommet saa vidt ved daglig at gentage denne Paastand, at det anføres som noget saa selvfølgeligt, at det overhovedet ikke kan diskuteres. Men jeg maa dog sige, at et saadant Spørgsmaal som Spørgsmaalet om, hvorvidt Nationalbanken kan paatage sig en Forpligtelse og opfylde denne Forpligtelse, kan man dog umuligt for Alvor mene har nogen som helst Forbindelse med et Toldpaalæg paa 25, 50 eller 100 pCt., og jeg anerkender da ogsaa, at det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin), der tilhører samme Parti, saa klart og utvetydigt her har angivet som sin Opfattelse, at der ikke er Forbindelse mellem disse to Spørgsmaal. Endvidere vil jeg gerne sige, at hvor meget